

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

Paulius Augius

Dangaus

ir

žemės

džiaugsmas

NR. 52
1961 M.
GRUODŽIO
(DECEMBER)
30 D.
42-JI METAI

SEKMADIENIS PRIEŠ NAUJUS METUS

Kintamoji šv. Mišių dalis

Ižanga (Išm. 18, 14-15)

Kuomet rami tyluma buvo visa apėmusi ir naktis savo bėgyje buvo padariusi pusę kelio, iš dangaus, Viešpatie, nuo karališkojo sosto nužengė visagalis tavo žodis. (Ps. 92, 1). Viešpats karaliauja, jis apsilvilkęs didybe; Viešpats apsilvilko galybe, jis susijuosė. Garbė Tėvui... Kai rami tyluma...

Malda

Visagalis amžinasis Dieve, tvarkyk mūsų veiksmus pagal savo valią, kad tavo mylimojo Sūnaus vardu gausėtume geraisiais darbais. Kurs su tavimi gyvena ir viešpatauja šventosios Dvasios vienybėje Dievas per visus amžius. Amen.

Lekcija (Gal. 4, 1-7).

BROLIAI: Kolei tėvonis yra nepilnametis, jis nieku nesiskiria nuo tarno, nors yra visako valdovas. Jis yra po globėjais ir užvaizdais ligi tėvo paskirtam laikui. Taip ir mes, kolei buvome nepilnamečiai, tarnavome po pasaulio pradmenimis. Bet, atėjus laiko pilnybei, Dievas siuntė savo Sūnų, padarytą iš moteriškės, pastatytą po įstatymu, atpirkti tųjų, kurie buvo po įstatymu, kad mes gautume išūnystę. Kadangi jūs esate sūnūs, Dievas siuntė savo Sūnaus Dvasią į jūsų širdis, kuri šaukia: Abba, Tėve! Taigi, jau yra ne tarnas,

bet sūnus. O jei sūnus, tai ir tėvonis per Dievą.

Gradualas (Ps. 44, 3 ir 2)

Išvaizda tu dailesnis už žmones, tavo lūpos aptekusios malonumu. Iš mano širdies veržiasi geras žodis: aš skiriu savo giesmę karaliui. Mano liežuvis greitai rašančio raštininko virbas.

Aleliuja. Aleliuja. (Ps. 92, 1). Viešpats karaliauja, jis apsilvilkęs didybe; Viešpats apsilvilko galybe, jis susijuosė. Aleliuja.

Evangelija (Luko 2, 33-40).

ANUO METU: Juozapas ir Marija, Jėzaus Motina, stebėjosi tais dalykais, kurie buvo apie jį sakomi. Simeonas palaimino juos ir tarė jo Motinai Marijai: Štai, šitas pastatytas nupuolimui ir prisikėlimui daugelio Izraelyje ir kaip ženklas, kuriam bus prieštaraujama. Ir tavo pačios sielą pervers kalavijas, kad būtų atidengtos daugelio širdžių mintys. Buvo ten pat pranašė Ona, Panuelio duktė, iš Asero giminės; ji buvo labai pasenusi; po savo mergystės ji buvo gyvenusi septynerius metus su savo vyru. O dabar buvo našlė aštuonių dešimčių ketverių metų. Ji neatsitraukdavo nuo šventyklos ir tarnaudavo Dievui naktį ir dieną pasninkais ir maldomis. Ir ji atėjo tą pačią valandą, garbino Viešpatį ir kalbėjo apie jį visiems, kurie laukė Izraelio atpirkimo. Padarę

TĖVŲ MARIJONŲ BENDRADARBIŲ DRAUGIJOS SAVAITRASTIS

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a Weekly published by the Marian Fathers, 4545 W. 63rd St., Chicago 29, Ill. Second class postage pd. at Chicago, Ill. Subscription: \$4.00 yearly in U.S.A. and Canada; Foreign \$5.00 yearly; 10¢ a copy. Editor Rev. C. A. Matulaitis, M.I.C.

NOVENOS MALDA Į VAIKELĮ JĖZŪ

Viešpatie Jėzau, kuris esi pasakęs: Dangus ir žemė praeis, o mano žodžiai nepraeis; kuris užtikrinai mus, kad: Ko tik prašysite Tėvą mano vardu, jis jums duos, užtariant mus tavo švenčiausiajai Motinai Marijai ir per josios rankas sudedame į tavo visagalybę mūsų sielos ir kūno reikalus, mūsų išganymą ir tavo Evangelijos sklaidą, nutolusių sielų grįžimą ir pasaulio taiką, vargšų gerovę ir pavergtųjų laisvę. Viešpatie Jėzau, mūsų Išganytojau, maldauki už mus dangaus Tėvą savo vardu, kad amžinųjų tiesų pažinimas ir Dievo meilė apimtų visus žmones, kad palengvėtų gyvenimo sunkenybės ir mus slėgiantieji reikalai, kuris gyveni ir viešpatauji su Tėvu iršventąja Dvasia Dievas per visus amžių amžius. Amen. 3 Tėve mūsų... 3 Sveika Marija... 3 Garbė Tėvui...

visa, kaip reikalavo Viešpaties įstatymas, jie sugrįžo į Galilieją, į savo miestą Nazaretą. Vaikelis augo ir ėjo stipryn, pilnas išminties, ir Dievo malonė buvo jame.

Aukojimas (Ps. 92, 1-2).

Viešpats karaliauja, jis apsilvilkęs didybe; Viešpats apsilvilko galybe, jis susijuosė. Jis sutvirtino žemės skritulį, kurs nebus pajudintas. Stiprus yra tavo sostas nuo amžių, tu esi nuo amžinybės.

Tylioji malda

Suteik, meldžiame, visagalis Dieve, kad tavo didenybės akivaizdoje paaukotoji dovana mums pelnytų malonę ir tau uoliai pasivedantiems suteiktų laimingą amžinybę. Per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų...

Prieš Komuniją (Mato 2, 20).

Imk vaikelį ir jo motiną ir eik į Iz-

raelio žemę; nes mirė, kurie jieškojo vaikelio gyvybės.

Malda po Komunijos

Šių paslapčių veikimu, Viešpatie, tegul pasišalina ir mūsų nedorybės ir tegul įvyksta teisingieji troškimai. Per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų...

.....

Pagrindinės tiesos

Yra Dievas. Dievas yra teisingas; jis teisingai atlygina už gerus darbus ir teisingai baudžia už blogus darbus.

Dievas yra vienas, bet trijuose Asmenyse: Dievas Tėvas, Dievas Sūnus ir Dievas šventoji Dvasia. Antrasis Asmuo švenčiausios Trejybės, Dievo Sūnus, tapo žmogumi, kentėjo ir mirė už mus ant kryžiaus, ir trečiąją dieną prisikėlė iš mirusiųjų. Dievo malonė yra būtinai reikalinga mūsų išganymui.

Ženklas, kuriam prieštaraujama

Pranas Garšva

Viena moteris, randame istorijoje iš senųjų laikų, pakliuvo į kalėjimą. Po kelių mėnesių ji pagimdė sūnų. Vaikelis augo apsuptas kalėjimo mūrų. Pro mažo langelio plyši niekada neįėjo saulės spinduliai. Jo visa gyvenimo aplinka tebuvo tik šaltos sienos, lenta su šiaudų čiuziniu, blyški šviesa arba siaubingai juoda nakties tamsa.

Kai tas, kitokio gyvenimo nematęs, vaikelis paūgėjo, motina jam kartą pasakojo:

— Mano sūnau, kalėjimo kambarėlis dar nėra visas pasaulis. Aš anksčiau gyvenau kitokiu gyvenimu. Matai tą vandenį mažam kibirėly? O laisvame pasaulyje yra didžiulės upės, ežerai ir marios, pilnos vandens. Jų net krašto negalima matyti. Matai šią sudžiūvusios duonos kriaukšlę? O yra javų laukai, grūdų sandėliai. Iš tų grūdų gaminama tiek duonos, kad visi gali sočiai pavalgyti. Pagaliau už tų mūrų danguje spindi saulė, į kurią pažvelgus akys raibsta nuo šviesos. yra platūs laukai, pilni didžiulių medžių ir gražiausių gėlių...

Mažasis kalinys tik didelėmis akimis spoksojo į savo motina ir negalėjo nieko suprasti. Pagaliau tyliai sušnibždėjo:

— Motule, aš tuo netikiu...

Šviesa pagonims apšviesti

Neregys negali suprasti šviesos, pasidžiaugti gėlės žiedo grožiu. Kurčias niekada neisijaus į muzikos skambėjimą, nesuvoks dainos melodijos. Laisvės nematęs, kaip tas kalėjime gimęs vaikelis, negali suprasti, ką reiškia žmogui gyventi pilnutiniu gyvenimu, samoningai daryti, kas jam patinka, pačiam rinktis vieną ar kitą dalyką.

Pagonis, kuris nėra pajėgus pakilti aukščiau žemiško gyvenimo, negali per-

gyventi Dievo malonės veikimo savo sieloje, nors Dievas yra čia pat — tik už tų stambeldybės mūrų, už tos tamsos, kuri laiko jį apsupusi.

Atėjo Kristus, pasaulio Išgelbėtojas, į šią žemę, bet Jam reikėjo dieviškomis galiomis pralaužti žmogaus dvaisios kiautą, kuris jį laikė surakinęs pagoniškoje tamsoje. Jo atėjimą suprato tik Dievo išrinktieji pranašai, kurie buvo pašaukti paruošti savo tautą. "Dabar, Viešpatie, atleidi savo tarną, kaip esi kalbėjęs, ramybėje, nes mano akys matė tavo išganymą, kurį prirengi visų tautų akivaizdoje, šviesą pagonims apšviesti ir tavo tautos Izraelio garbę" (Lk. 3, 29-31), kalbėjo Simeonas, pamatęs kūdikėliu gimusį Dievo Sūnų.

Jo motinai Marijai ir globėjui šv. Juozapui stebintis, jis dar pridėjo: "Štai, šitas pastatytas nupuolimui ir prisikėlimui daugelio Izraelyje ir kaip ženklas, kuriam bus prieštaraujama" (Lk. 3, 34), nes vieni Jo atėjimu netikės, kaip tas kalinys vaikelis savo motinai, kiti — eis kartu su Juo ir prisikels naujam gyvenimui, kaip vėliau apaštalai, muitininkai ir daugelis nusidėjėlių, pajėgusių prasimušti pro nuodėmės kevalą.

Tas puolimas ir kilimas tebesitiesia iki šių laikų, nors krikščionybės sėkla seniai yra išaugusi į didžiulį ir geriausius dorybių vaisius nešantį medį.

Atliko visa, kas buvo įsakyta

Jėzaus gimimas nebuvo toks pat, kaip kiekvieno vargano žmogaus atėjimas į šią ašarų pakalnę. Nors Jėzus, tapęs žmogumi, laisvai pasiėmė ant savo pečių visų žmonių našta, kentėjo Jis ir Jo motina skausmus ir trūkumus, savo ašaromis suvilgė išrinktosios tautos smėli, bet Jis tai darė ne dėl savo, o dėl nusikaltimų tų žmonių, kurių išgelbėji-

mui Jis tapo žmogumi. Jis tai darė taip pat, kad išpildytų savo Tėvo valią.

Tie du žmonės, kurie buvo nuo amžių išrinkti būti Jėzaus maitintojais, pilnai vykdė visus įstatymus, nurodytus Mozės nuostatuose. Kai reikėjo aukoti vaikeli bažnyčioje, jie ėjo vargo keliu, kad tą įstatymą įvykdytų. Ir tai buvo pramatyta Dievo planuose.

Bažnyčioje jie sutiko pranašus Simeoną ir Oną, kurie, Dievo įkvėpti, skelbė gimusio Kūdikelio garbę ir pranašavo Jo ateitį. "Padarę visa, kaip reikalavo Viešpaties įstatymai, jie sugrižo į Galilieją, į savo miestą Nazaretą. Vaikelis augo ir ėjo stipryn, pilnas išminties, ir Dievo malonė buvo jame" (Lk. 3, 39-40).

Dievo malonė buvo Jame, nes Jo ryšys su dangiškuoju Tėvu buvo tamprus ir nepertraukiamas. Ta pati malonė yra kiekviename krikščionyje, kada jis gyvena Kristaus atneštuojų mokslu, gavinasi dieviška gyvybe, kada jo sieloje Dievas yra pasistatęs savo buveinę. Tokį krikščionį veda dieviškoji išmintis, nurodydama tuos kelius, kuriais yra ėjęs Kristus žemėje ir kuriais turi eiti Jo kraujo kaina iš nuodėmės kalėjimo išpirktasis žmogus.

Vieno kelio pabaiga

Kristaus gimimas užvertė iš rojaus išvaryto žmogaus vieną istorijos lapą. Baigėsi Senojo Įstatymo, o kartu ir pagonybė nedalios metai. Prasidėjo naujas gyvenimas, naujas mokslas, nauji metai. Žmonija įstojo į naują kelią, kuris ją vedė jau ne per pagonybės kemsynus, bet pro tiesos ir meilės rūmus į dangaus karalystę.

Sis yra paskutinis metų sekmadienis. Pradėsime su Naujaisiais Metais eiti nauju keliu, nes šių metų kelias jau užsibaigė. Ateinantieji metai bus paženklinėti kitu skaičiumi, o mūsų gyvenimui žemėje vienas tarpsnis bus nubrauktas. Ir taip kartojasi kasmet. Taip mes artėjame prie skaičiaus, kuriuo bus pažymėta mūsų paskutinė diena, o kartu — mūsų amžinybės pradžia.

Kai nukreipiame akis praeitin, ga-

lime pastebėti, kad ir mūsų kiekvieno gyvenime iškyla ta Simeono pranašystė, kuria jis pasitiko vaikeli Jėzų Jeruzalės šventykloje. Ir mes ne kartą klupome ir vėl kėlėmės, ne kartą prieštaravome ir vėl pritarėme Tam, kuris pradėjo pirmuosius Naujus Metus — krikščionybės amžių.

Tačiau praeitis jau yra nugrimsdusi nežinion, iš jos mums teliko tik gerų darbų vaisiai. Dabar mums reikia žvelgti atviromis akimis į ateitį, kuri nulems mūsų amžinąjį puolimą ir atsiskyrimą nuo Kristaus arba laimingąjį prisikėlimą ir viešpatavimą Jo garbėje.

Žengdami per Naujųjų Metų slenksčių ir pradėdami eiti nauju keliu, turime ryžtis tampriau laikytis Kristaus artumos, kad su Juo kartu eitume, kad Jo mokslą savo gyvenime atspindėtume ir kad Jį pasektume į garbę ir laimę mums nuo amžių skirtoje šventųjų bendruomenėje.

▼ Rytų Berlyne komunistai suėmė šešis žydų vadus, įkalino, primesdami jiems sąmokslą prieš komunistų vyriausybę.

KRIKŠČIONIŲ VIENYBĖ

Dievo Apvaizdos keliai nuostabūs. Dievas daro gera žmonėms per žmones. Visas pasaulis laukia, kada krikščionys, kurių yra apie 911 milijonų, bus vieningi tikėjimo, doros ir valdžios klausimais, paklusę vienam popiežiui, Kristaus vietininkui žemėje.

1961 m. gruodžio m. pradžioje įvyko nekatalikų Bažnyčių Pasaulio Tarybos suvažiavimas Indijoje, New Delhi.

Stačiatikių Konstantinopolio patriarchas Atenagoras kvietė tame suvažiavime visus krikščionis, "nežiūrint kokio būtų tikėjimo" suprasti mūsų laikų reikalus ir veikti, kad įvyktų visų vienybė Kristuje.

JAV protestantas teologas, pritardamas patriarchui Atenagorui, pabrėžė, kad turime siekti labiau vieningo tikėjimo, negu vienodos organizacijos.

Chicagietis prof. dr. J. A. Sittler pagrindinėje savo kalboje pareiškė, kad Bažnyčia gali surasti daug būdų, išreikšti savo įvairumą.

Anglijos bažnyčios atstovas, Canterburio arkiv. M. Ramsey pažymėjo, kad siekimas šventumo sudaro esminę vienybės dalį.

Etiopijos vyskupas Teofilas pasiūlė

įsigilinti į tikėjimo mokslą, kad tiesos būtų suprantamiau aptartos.

Maskvos patriarchas Aleksis kvietė visus krikščionis veikti, kad pasaulio vadai pradėtų nusiginklavimo konferenciją.

Į Pasaulio Krikščionių Tarybą buvo priimtos, be Rusijos pravoslavų, 22 bažnyčios. Dabar toje Taryboje (WCC) yra 198 krikščioniškos bažnyčios.

Tas sąjūdis prasidėjo 1948 m. Dabar yra apėmę 350.000.000 narių.

Penki katalikai stebėtojai dalyvavo šiame suvažiavime, ir susilaukė visų padėkos už dėmesį.

— ● —

▼ Nors pačioje Ispanijoje trūksta kunigų, bet į misijas jie yra pasiuntę ir ten dirba 10,452 kunigai ir broliai vienuoliai bei 15,799 seselės vienuolės.

▼ Korėjoje Kwangju apaštalinis vi karas vyskupas Harold W. Henry pavedė Gailestingoms Seserims iš Greensburg, Pa. vadovauti mergaičių gimnazijai — aukštesniajai mokyklai.

▼ J. A. V. katalikų 208 kolegijose ir universitetuose mokosi iš 110 kraštų svetimšaliai 5,405 studentai. Taigi, 7% daugiau, negu buvo pernai.

Marianapoly gruodžio 10 d. buvo žemės prakasimo iškilmės. Iš kairės į deš.: Marianapolio namo viršininkas kun. J. Dambrauskas, MIC, Norwich, Conn., vysk. V. J. Hines, prel. P. Juras ir Marijonų provincijolas kun. J. Jančius, MIC.

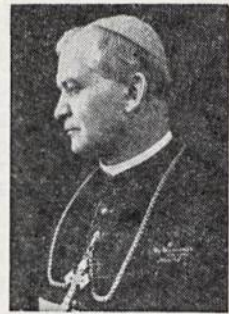
Kristui ir Bažnyčiai

DIEVO TARNO ARKIV. JURGIO MATULAIČIO

**BEATIFIKACIJOS BYLOS
Ž I N I O S**

REDAGUOJA MARIJONŲ POSTULACIJA

NR. 12 (94) 1961 M. GRUODŽIO 30 D. (VIII)

GANYTOJO DRĄSA*

Nepaisant įvairių skenų bei keblumų nuolatos pergyvenamųjų Vilniuje, Vyskupas Matulevičius pasirodė visur esąs tikras Ganytojas. Turėjau progos patsai tuomi įsitikinti 1920 metais.

Vizitacija

Sutikau jį, kai birželio mėnesį atlikinėjo vyskupišką vizitaciją Mielniko^{xx}) ir apielinkės parapijose. Tai buvo parapijos, kurios nuo 1863 metų nebuvo mačiusios vyskupo, taigi per 60 metų joks vyskupas nesilankė tose vietovėse. Tad ši vizitacija turėjo nepaprastą reikšmės to krašto žmonėms.

Aš pats pirmą kartą gyvenime mačiau savo akimis ką nors panašaus. Tūkstantinės žmonių minios, ainiai buvusių unitų, kurie už savo tikėjimą buvo nukentėję, kartais net mirtimi nubauti, rinkosi į bažnyčias Vyskupo sutikti, susirikiavę, vėliavomis nešini. Net vietos žydai su savo rabinu priešakyje ir pravoslavai su savo "batiuška" — šventiku sveikino katalikų vyskupą.

Negalėjau atsistebėti, kokio milžiniško darbo ėmėsi Ganytojas. Kalbėjo į žmones kasdien kokius 5 kartus, teikė Sutvirtinimo sakramentą šimtams ir tūkstančiams tikinčiųjų, laikė iškilmingąsias pontifikalines Mišias. O po to, sprendė visokius klausimus, rišo nesusipratimus, taikino nesutikimus, visur įnešdamas Dievo ramybę ir satnaiką; švelnino religinius, tautinius ir visuo-

meninius priešingumus, visur ragindamas bei įspėdamas, kad vieni kitus pakęstų, vieni kitus mylėtų ir labiau vieni kitus suprastų.

Tokiam darbui atlikti, kuris tęsėsi ne per kelias dienas, bet keleta savaitių, reikėjo nepailstamos jėgos ir stiprios sveikatos. Tikrai, savo akimis mačiau iškalbingiausį ganytojiško uolumo ir pasiaukojimo pavyzdį.

Antrasis bolševikų antplūdis

Tuo tarpu iš Rytų slinko baisi ir didelė audra — bolševikai. Tamsybių galybės ruošėsi atsikeršyti. Bet rado Ganytoją savo vietoje, pasirengusį atiduoti savo gyvybę už savo avelės.

Buvo tai liepos mėnuo 1920 metais. Žaižai greitumu artinosi bolševikų rusų kariuomenė Vilniaus link. Nepaisant bauginančių žinių apie bolševikų žiaurumus, ypač katalikų dvasininkų atžvilgiu; nepaisant, kad grėšiančių pavojų akivaizdoje daugelis kunigų apleido savo parapijas; ir nepaisant, kad pats Ganytojas buvo jau per pirmąją bolševikų okupaciją 1919 metais patyręs nemaža nemalonių nervus draskančių po-

x) Ištrauka iš straipsnio apie Arkiv. Jurgį Matulevičių, kuris tilpo laikraštyje "Pro Christo" 1927 m. — Straipsnis rašytas Marijono kun. J. Sobczyko.

xx) Mielnik, Brelsko apskr., 1920 metais dar priklausė Vilniaus vyskupijai.

Sveikiname!

Generalinis postulatorius Romoje, kun. K. M. Rėklaitis, MIC, ir jo atstovas, kun. K. A. Matulaitis, MIC, sveikiname visus šios beatifikacijos bylos Rėmėjus ir visus Veiksnius, kurie savo nuolatiniemis maldomis ir aukomis padedate bylą vesti.

Bylos eiga kiek sulėtėjo, nors ji daro pažangos, kai Romoje eina skubus pasiruošimas visuotiniam Bažnyčios susirinkimui: visi pajėgesni žinovai, Kongregacijų darbuotojai ir kiti, yra užgulti skubaus darbo. Bet tikimės, greitai mūsų byla pajudės nustatytą Bažnyčios nuostatų tvarka. Kad tai greitai įvyktų, prašome Jūsų maldų.

Sveikiname visus artėjančių švenčių proga ir linkime geros sveikatos, daug laimės ir gausios Dievo palaimos.

Romoje 1962 m. sausio mėn. 18—26 d. marijonų vienuolyne bus laikoma šv. Mišių Novena už visus ligonius, kurie prašė, ar prašo mūsų maldų paramos, o taipgi už visus šios bylos gyvus ir mirusius geradarius.

Pire mūsų maldų ir šv. Mišių galite pridėti savo brangiųjų asmenis, pranešdami apie tai adresu:

Rev. C. A. Matulaitis, MIC

**4545 West 63rd Street
Chicago 29, Illinois**

elgių iš okupantų pusės, — Matulevičius savo žmonių neapleido. Jis buvo pasirengęs, kaip geras ganytojas, atiduoti ir gyvybę už savo aveles.

Ar galėjau aš kitaip pasielgti reikalui atėjus? Ar nereikėjo man dabar laikyti gyvenimišką kvotimą ir parodyti, kad marijoniškas auklėjimas, Matulevičiaus mums duotas, tikrai buvo vertingas? — Taigi, ir aš likau Vilniuje.

Ir tai davė man progos bent dalinai suprasti vėliau įvykusius nuotykius ir Ganytojo pergyvenimus. Tada supratau, kokia tuose perversmuose svarbi atspirtis ir kaip didelė jėga žmonėms yra kunigas, o dar labiau vyskupas. Ta-

da supratau, kaip sunku yra gyventi neapykantos apimtų žmonių tarpe, kiek reikia turėti stiprybės ir tikrai nepalaužiamo bei stipraus tikėjimo, kad galima būtų sėkmingai stiprinti silpnesnius ir tvirtai bei nenugalimai stovėti Bažnyčios teisių sargyboje.

Nenuostabu, kad po keletos mėnesių Vyskupas rašė mūsiškiams: "Neramūs buvo pas mus laikai. Sunku buvo darbuotis. Kad ir daug teko man iškentėti nemalonumų prie bolševikų, betgi likau apsaugotas. Už tai dėkingas esu Dievo malonei. — O, kaip sunku yra kartais gyventi šiame pasaulyje. Dievo valia!" (Laiškas iš 1920. XII. 20).

DIIEVO TARNUI ARKIV. JURGIUI PADĖKOS

Alkoholikas pasveiko

579 nr. E. S. Chicago, Ill. pranešė, kad ilgą laiką nesusivaldąs nuo svaigalų sūnus alkoholikas, motinos įprašytas, meldėsi kartu su ja, prašydamis Dievo Tarno užtarimo, ir alkoholikas trumpu laiku pasveikęs. Jau ilgas laikas kaip svaigalų neima. Prašo motina jam kantrybės.

Pastovi globa

580 nr. K. L. Chicago, Ill. rašo: "Aš nuolatos meldžiuosi prie arkiv. Matulevičiaus ir turiu galingą viltį, kad jis yra galingas tarpininkas pas Dievą.

Anksčiau buvau parašiusi, kai skausmai mane suima, aš maldauju jo užtarimo, ir mano maldos išklausomos.

Jau daugiau metų kai esu gydytojų priežiūroje; labai bloga ir silpna širdis. Liepos 8 d. 1961 m. man suteikė paskutinį patepimą. Dabar po truputį vaikštau ir kasdien galiu nueiti į bažnyčią.

Prieš liepos 8 d. pradėjo traukti mano

kairę akį. Dešinės akies neturiu jau bus 20 metų. Galvoju, kad būsiu akla; pradėjau melstis prie arkivyskupo, kad paliktų man tą vieną sveiką akį. Šiandien dėkoju Dievui ir ark. Jurgiui.

Turėjau malonę ir didelę garbę matyti arkiv. Jurgi, kai lankėsi Aušros Vartų parapijoje. Mačiau kaip švelniai ir šventai jis priėmė kunigus. Tie, kurie lenkėsi jo žiedą bučiuoti, jis pakėlė ir tėviškai apkabino ir pabučiavo."

Gautos malonės

581 nr. O. N. Chicago, Ill. trumpu laiškeliu padėjo arkiv. Jurgiui, kad per jo užtarimą gavo prašomų Dievo malonių.

Pūslė

582 nr. U. M. Anaheim, Calif. Buvęs ligonis rašo: "Siunčiu auką ir padėką arkivyskupui Jurgiui. Gavau malonę. Man ant nosies iškilo didelė pūslė ir skaudulys. Padariau noveną į arkiv. Jurgi, ir skaudulys išgijo. Pas gydytoją nebuvau."

PRAŠO MALDŲ PARAMOS

Ligoniai ir įvairių gyvenimo sunkenybių prisilgtieji, pasivesdami Dievo Tarno arkivyskupo Jurgio Matulaičio užtarimui ir Dievo gailėstingumui, prašo mūsų sudėtinių maldų paramos, kad jų prašymai būtų greičiau išklaustyti.

- A. M. B. Springfield, Ill. Prašo sveikatos ir reikalingų malonių.
- T. B. Chester, Pa. Prašo sveikatos sergančiam vyrui.
- K. D. Hartford, Conn. Sunkiai serga Knė; prašo sveikatos.
- O. J. Worcester, Mass. Prašo sveikatos sau ir broliui.
- M. K. Hartford, Conn. Prašo Dievo palaimos.
- O. L. Worcester, Mass. Prašo sau geresnės sveikatos.
- M. B. Hamilton, Ont. Prašo Dievo palaimos vaikams.
- B. W. E. Cleveland, Ohio. Prašo savo ligoniams sveikatos ir šeimai Dievo palaimos.
- C. D. Mansfield, Mass. Prašo sveikatos.

- A. B. Worcester, Mass. Prašo sveikatos sau, vyrui ir visai šeimai.
- M. Č. Kenosha, Wis. Prašo sveikatos.
- W. P. Chicago, Ill. Sau prašo sveikatos.
- A. W. Pittsburgh, Pa. Ketveri metai serga akimis. Prašo sveikatos.
- P. M. Taryffville, Conn. Prašo sveikatos.
- J. D. Woodside, N. Y. Prašo sau sveikatos.
- A. U. Phila, Pa. Prašo sveikatos sau ir dviem ligoniam.
- O. V. New Britain, Conn. Prašo sveikatos visai šeimai.
- M. G. Detroit, Mich. Prašo sveikatos sau ir Jadvygai.
- J. K. Holton, Mich. Prašo sveikatos sau, Olympijai ir Antonetai.
- A. P. Phila, Pa. Prašo sveikatos sau, sūnui ir šeimai.
- A. V. So. Boston, Mass. Prašo sveikatos sau, Alfonsui, Anastazijai ir Elzbietai.
- S. M. A. Putnam, Conn. Prašo maldų už Nijolės sveikatą.

- V. C. Phila, Pa. Prašo sveikatos sau ir šeimai Dievo palaimos.
- V. J. Arlington, N. J. Prašo Jeronimui sveikatos.
- K. L. Hazardville, Conn. Prašo sau sveikatos ir dviem šeimoms taikos.
- A. S. Los Angeles, Calif. Prašo sau sveikatos.
- P. P. Vokietija. Prašo sau sveikatos.
- A. Ž. Pittsburgh, Pa. Prašo sveikatos sau, S. M. Rožei ir kun. L.
- A. J. Chicago, Il. Sau sveikatos, o šeimai — Dievo palaimos.
- A. K. Hamilton, Ont. Prašo sau sveikatos.
- A. B. Hartford, Conn. Prašo sveikatos.
- P. S. Hartford, Conn. Prašo sau sveikatos.
- O. N. Avon, Mass. Prašo sveikatos Marijai ir Teresei.
- Z. G. Kankakee, Ill. Prašo sveikatos savo šeimai ir Bronei K.
- K. A. K. Cicero, Ill. Prašo sveikatos.
- U. P. Norwood, Mass. Prašo sau sveikatos.
- U. R. Winter Haven, Fla. Prašo sau sveikatos.
- Š. B. Melrose Park, Ill. Prašo sau reikalingų Dievo malonių.
- O. B. Detroit, Mich. Prašo sveikatos sau ir Onai.
- S. S. Lawrence, Mass. Prašo sveikatos Jonui S.
- S. U. Lawrence, Mass. Prašo sveikatos Antanui ir visai šeimai.
- J. S. Clayton, Australija. Prašo sveikatos sau ir Onai.
- A. K. S. Cleveland, Ohio Prašo sveikatos Remigijui, Rožei, Janinai, Bazilijai ir Marijai.
- A. V. Toronto, Ont. Prašo sveikatos savo sesutei ir jos šeimai.
- P. V. Dorchester, Mass. Prašo sau sveikatos.
- O. B. Pittsburgh, Pa. Prašo pasimelsti už jų šeimos mirusius.
- B. B. Cleveland, Ohio Prašo sūnui tinkamo darbo.
- K. D. Hartford, Conn. Prašo sau sveikatos.
- V. S. P. Chicago, Ill. Prašo sveikatos.
- P. D. Chicago, Il. Prašo sveikatos sūnui.
- A. M. B. Springfield, Ill. Prašo sveikatos ir Dievo malonių.

Dievo Tarno Arkivyskupo Jurgio Beatifikacijos Bylai Vesti

AUKOS

Gauta Lapkričio mėn. 1961 (per K. Matulaitį, MIC): Julia Van Busdrik (Chicago, Il.) aukojo: **\$11.00**; Po **\$10.00**: Jonas Zauka (E. Chicago, Ind.), Anna Stankus (St. Charles, Ill.); Po **\$5.00**: A. Vaitkevičienė (Toronto, Canada), Petronė Sasiliauskienė (Dorchester, Mass.), Ona Bernotienė (Duchesne, Pa.), Mrs. M. Blazis (Springfield, Ill.), Teresė Bakanienė (Chester, Pa.), Ona Janavickas (Worcester, Mass.), Mary Ginkiewicz (Phila. Pa.); Po **\$4.00**: Mrs. V. Petruska (Waukegan, Ill.). Po **\$2.00**: J. Bakšys (Toronto, Canada), Uršulė Bunis (Eli-

zabeth, N. J.), Mrs. P. Daunoras (Chicago, Ill.); Po **\$1.00**: Barbora Bacevičienė, K. Dvylienė, E. Link, P. Pleinis, K. Dvylienė, Marija Kavaliauskaitė, Mrs. Kiškūnienė.

Tiesiai gauta Romoje: iš Mrs. A. Mainelis (Australia): **£8:0:0**.

Generalinė Marijonų Postulacija Romoje nuoširdžiai dėkoja visiems aukojusiems beatifikacijos bylai vesti ir užtikrina, kad už visus Gerardarius ir šios bylos Veiksnius kasdien yra meldžiamasi Romos marijonų koplyčioje.

Marijonų Postulacijos Pareiškimas

Popiežiaus Urbono VIII nuostatams nuolankiai paklusnūs pareiškiamo, kad kur "Beatifikacijos Bylos Žiniose" bus minima antgamtinio pobūdžio įvykiai, tai jiems tik tiek tikėtina, kiek jie remiasi grynai žmonių liulijimu; o kur Dievo Tarnas Jurgis vadina-mas "šventuoju", tai reikia laikyti vien tik privačių asmenų įsitikinimu.

Kard. J. H. Newmanas

MANO RELIGINĖS PAŽIŪROS NUO 1839 IKI 1841 M.

TREČIOJI DALIS

Vertė kun. V. Bagdanavičius, MIC.

(2)

Paskutinis anglikono žodis anglikonams

Geriausiai mano minčių stovį 1939 m. pradžioje gali atvaizduoti mano straipsnis, paskelbtas „British Critic“ žurnale tų metų balandžio mėn. Aš jį dabar peržiūrėjau pirmu kart po to, kai jis buvo atspausdintas. Man jis dabar padarė didelį įspūdį: jame yra pasakyti mano, kaip anglikono, paskutiniai žodžiai anglikonams.

Šiandien jį galima skaityti, kaip atsiskyrimo raštą, kaip atsisveikinimą su savo draugais. Anuo laiku vargiai ar aš tai nujaučiau. Straipsnis apžvelgia esamą dalykų būklę ir baigiasi žvilgsniu į ateitį. Jis nėra visiškai mano straipsnis. Jeigu teisingai atsimenu, aš buvau prašęs jį parašyti vieno savo draugo. Paskui man kilo mintis jį parašyti pačiam. Mano draugas buvo toks malonus, kad man perdavė tai, ką jis buvo ligi tol rūpestingai parašęs ir aš tai įjungiau į savo straipsnį. Kiekvienas, manau, patikės, kad didžioji jo dalis buvo mano. Jis buvo paskelbtas du metus prieš 90-tojo traktato istoriją ir buvo pavadintas „Religinių partijų būklė“.

Priešų įvertinimai

Straipsnį aš pradėjau mūsų priešų citatomis, kuriose jie pripažįsta didelį mūsų pastangų pasisekimą. Vienas rašytojas sako: „Labai savotiškos rūšies teologinės nuomonės bei pažiūros yra plačiai pasisavintos bei tvirtai laikomos ir kasdien laimi daugiau dirvos rimtų bei įtakingų anglikoniškos bažnyčios tiek narių, tiek dvasininkų tarpe.“ Ki-

tas rašo: Sąjūdis pasireiškė „labai greitai augimu šių blogų dienų inspektuose“. Kitas vėl sako: „Viduriniame Kelyje knibžda jaunų entuzijastų, kurie nepateikia kitokių įrodymų, išskyrus prieš įrodinėjimą apskritai.“ Kitas: „Jeigu aš jums pateikčiau pilną sąrašą darbų, kuriuos jie išleido trumpame penkių metų laikotarpyje, tai jus nustebinčiau. Jūs tada pamatytumėte, koks sunkus būtų jums uždavinys pilnai suvokti šią sistemą net dabartinėje, greičiausiai, dar nesubrendusioje jos stadijoje. Rašytojai yra pasiėmę šį motto: 'Jėga glūdi tyloje ir pasitikėjime'. Kas liečia pasitikėjimą, jie tikrai savo šūkį pateisina. Kas liečia tylą — tai nėra labai tylu užversti visuomenę ištisomis serijomis diskusinių leidinių.“ Kitas rašo: „Šių idėjų paskleidimo padarinys yra tas, kad visi kiti skirtumai pasidaro nereikšmingi ir kad visa religinga visuomenė yra padalinama į dvi dalis, stipriai viena prieš kitą nusistačiusias. Greitai jų tarpe nepasiliks jokio vidurio. Kiekvienas žmogus, ypač dvasiškis, bus priverstas pasirinkti vieną iš dviejų.“ Kitas rašo: „Yra praėję tie laikai, kada šie apgailėtini spaudiniai galėjo praeiti nepastebėti ir yra dingusi viltis, kad jie nepadarys įtakos.“ Kitas: „Šios idėjos yra padariusios baisų progresą. Viena iš didžiausių Brighton bažnyčių yra jomis užversta. Taip pat yra ir Leeds bažnyčioje. Mažai yra vertų dėmesio miestų, kuriuose jos nebūtų praplitusios. Jos yra skelbiamos Skotijos miesteliuose. Jos yra žinomos Elginshire, 600 mylių į

LIURDAS

(Tęsinys)

Yra išspausdinta daug knygų, rašytų garsaus vardo gydytojų, nagrinėjant Liurdo įvykius ir pateikiant nepaprastų pagijimų duomenis. Smarkiausioji įrodomoji jėga, pakeitusi visuomenės ir

šiaurę nuo Londono. Aš pats jas užtikau Skotijos aukštaitijoje. Jos yra atstovaujamos laikraščiuose ir periodiniuose leidiniuose. Jos yra išsiskverbūsios ir į parlamento rūmus." Pagaliau vienas, valdantis vyskupiją, vyskupas rašo: Tai "kasdien įgyja vis didesnę ir net aliarmuojantį pobūdį. Po gražia priedanga pagerbti senovę yra griaujami protestantiškos bažnyčios pamatai. Ir tai daro žmonės, kurie gyvena ne anapus sienų. Tie, kurie sėdi reformatoriaus soste, išduoda reformaciją."

Nuo grožinės literatūros prie principų

Šitaip apibūdinęs reiškinių, kaip jis atrodo tiems, kurie jam nepitaria, straipsnis pereina prie paties reiškinių aiškinimo. Jis į jį žiūri kaip į reakciją prieš sausą ir paviršutinį religinio mokyto pobūdį praėjusioje kartoje ar praėjusiame šimtmetyje. To pasekoje iškilo gilesnės filozofijos reikalas ir tai buvo pajausta visos tautos širdžių ir protų. Sąjūdis yra šio reikalo judintojas ir dalinis jo patenkintojas. Patį reikalą paliudijo didieji praėjusios kartos autoriai. Pirmoje vietoje aš paminėjau literatinę Walter Scott įtaką, kuri žmonių mintis pakreipė viduramžių linkui. Aš rašiau: "Visuotinis išsiilgimas kažko gilesnio ir gražesnio, negu buvo visur po ranka, galima sakyti prisidėjo prie W. Scott'o išpopuliarinimo. O to populiarumo dėka pasiekęs savo skaitytojus, jis sužadino jų minties troškulį. Jis ugdė jų viltis, patiekdamas prieš jų akis vizijų, kurios, kartą pamatytos, nėra taip lengvai pamiršamos ir tylo mis užkrečia skaitytojus kilnesnėmis mintimis, kurios paskui jau šaukiasi savo pirmųjų principų."

gydytojų nuomonę, buvo patys pagydytieji. Jų pagijimas iš tikrai turėtos ligos, buvo toks didelis įrodymas, kurį paneigti buvo sunku. Šie atsitikimai yra dokumentuoti Medicinos Biure ir laikomi jo archyve. Štai jų keletas.

Geležinkelietis paštininkas Gabrielis Gargamas tvarkė paštą 1900 m. gruodžio mėnesį Orleano Pietvakarių Ekspreso traukinyje kai nelaukta įvyko traukinio nelaimė. Jis pabudo ligoninėje visas nuo galvos iki kojų suraišiotas. Jis buvo sutrintas beveik mirtinai. Buvo trūkęs sprando kaulas, nugarkaulis beviltiškai sužeistas, visas nuo juosmens

suparaližuotas. Kiekvienas judesys versdavo vemti; jis buvo maitinamas per vamzdelį. Teismas priteisė, kad geležinkelio valdyba mokėtų jam gana didelę paramą, 6,000 auksinių frankų, metuose, kadangi, anot teismo žodžių, "jis pasidarė žmogiškas laužas, reikalingas bent dviejų žmonių globos".

Ligoninėje išbuvo 20 mėnesių, ir Gargamas ėmė kasdien silpnėti. Negalėjo nuryti maisto. Gydytojai išpėjo šeimą, kad ligonio mirtis yra arti.

Gargamas nebuvo buvęs bažnyčioje

Palaimintoji Margarita D'Youville

Mažoji Margaritos bendruomenė, patvirtinta civilinė ir Bažnytinė valdžios, pradėjo veikti. Margaritos šeimos namas joms pasidarė jau per mažas. Margarita, nepaisydama išlaidų ir pinigų stokos, išnuomavo namą Montrealyje prieš "The Recollet Fathers", 1738 m. spalio 30 d. ir į jį persikėlė visos gyventi. Priėmė ir keliatą vargšų. Margarita šį pirmąjį mažosios Bendruomenės Namą dedikavo Marijos garbei ir jos globai, kad Marija globotų šią mažąją Bendruomenę. Dedikaciją

per 15 metų; bet jo pamaldi motina įkalbėjo jam nuvykti Liurdan. Kelionė buvo labai skausminga, — nešte nešė nešyklose.

Pirmą dieną Liurde po pietų gulėjo jis nusilpęs nešykloje; nustojo sąmonės, nutilo, pasidarė šaltas ir pamėlynavo. Jis buvo prie tako, kuriuo eidavo procesija su švenčiausiuoju.

Akimirksnyje kai jo slaugė pamanė jį mirus, jis pravėrė akis, pusiau atsėdo, pasiremdamas alkūnėmis, ir vėl atsigulė. Pabandė antru kartu atsikelti, ir jam tai pavyko. Paralyžius buvo išnykęs. Jis galėjo laisvai judėti.

Tuojuo nuvežė jį į Medicinos Biurą. Ten jį apspito gydytojai ir laikraščių korespondentai. Vienas jų rašė:

"Gargamas atvyko suraišiotas, suvyniotas į pirties drobulę. Dabar jis stovėjo prieš mus pasveikęs. Tik didelės jo akys žvelgė iš jo sunykusio veido."

Buvęs ligonis galėjo valgyti normaliai, be vamzdžio. Per keleta dienų jo svoris pakilo 20 svarų. Kai jis grįžo namo, paštų departamento gydytojas apžiūrėjęs pasakė, jog jisai tuoj pat galės tęsti savo darbą.

Šis įvykis sudarė tikrą staigmeną. Jį buvo tyrę Liurde 60 gydytojų ir jie visi sutiko, kad jo staigus pasveikimas nėra galima moksliniai išaiškinti.

Jis mirė 1952 m., sulaukęs 83 metų.

pravedė kunigas Normant, dvasios Tėvas, ir savo pamoksle joms pranašiskai priminė, kad reikia laukti kryžiaus, kuris turi ištikti šių apaštališkų darbų ir vienuolyno įsteigimą: ne žmonių garbė ir pripažinimas, bet apkalbos, kritika, persekiojimas, — kryžius, kuris lydėjo V. Jėzų ir Jo šventuosius. Jo žodžiai išsipildė: žmonės pradėjo neapkęsti, ir kun. Normant, ir jo globotines. Nespėjo kaip reikia pradėti savo darbą ir štai, žmonės apmėtė jas akmenimis, apšaukė girtuoklėmis ir dektinę platinančiomis, nesugyvenančiomis ir kitokiomis blogybėmis, kurias tik žmonės galėjo sugalvoti. Prie tų šmeižtų prisijungė net ir kaikurie dvasiškiai ir laikė jas viešomis nusidėjėlėmis. The Recollet Fathers neleido joms net šv. Komunijos priimti. Toks persekiojimas tęsėsi apie keturiolika metų. Margarita ir jos bendradarbės kentė tyliai, be skundų, šventai atlikdamos savo darbus ir žiūrėdamos, kad pačios neduotų progos papiktinimams. Nuolankiomis ir nužemintomis širdimis sutiko visokią joms drebiamą gėdą ir paniekinimus. Iš jų spindėjo nuolankumas, meilė, saldumas, gilus susivaldymas ir kantrybė. Heroiškai pasitikėjo Dieviškąja Apvaizda. Už viską jos Dievui atsilygino nuoširdžia savo auka ir meile, giliai tikėdamos, kad Dievas, po tam tikro bandymų laiko, atsiųs savo ramybę, praeis audros ir, vietoje šmeižtų ir gėdos, pasirodys jų nekaltumas ir Dievo garbė didelėje savo šviesoje. Auksas turi būti ištirtas ugnyje. Jos pasiaukėjo Dievo tarnybai dėl apleistų ir paniekintų žmonių, Dievas jų auką taip pat ištyrė paniekinimų ugnimi, ir rado kad auka yra tyra. Jei jų auka būtų buvusi netyra, jos bandymų nebūtų išlaikiusios, ir visi jų sumanymai būtų nuėję niekais. Margarita heroiškai visus sunkumus pakėlė ir ant savo pečių išnešė viską.

Stebuklingas Margaritos pagijimas

Tuo pačiu persekiojimų metu, Mar-

garitą ištiko dar viena bėda: gavo skaudų kelio užkrėtimą, kuris apie septynerius metus trugdė jai vaikščioti. Liga buvo rimta ir kas kart plėtėsi vis tolyn. Gydytojai negalėjo jos pagydyti, ir ligą laikė nepagydomą. Margarita jau buvo pasmerkta mirti. Nežiūrint didelių skausmų, Margarita nenustojo vilties, dirbo visus ligonių priežiūros darbus, kaip dirbusi ir karštai pasitikėjo dangiškuoju gydytoju. Ji pati meldėsi ir visos meldėsi, ir laikė net už savo vyresniosios sveikatą noveną. Tačiau nei novena, nei kitos maldos nedavė vaisių, ir seserys, neteko jau vilties išmelsti jai sveikatą. Tik viena Margarita išliko ištikima iki galo ir nepasidavė nusiminimui ar nerimui, bet meldėsi ir toliau ištikimai ir pilnu pasitikėjimu Dieviškąja Apvaizda, o į galą net dvigubai daugiau meldėsi. Ir paskutiniu momentu atėjo pas ją Dieviškasis Gydytojas ir pagydė ją iš jos ligos. Staiga užsidarė žaizda, kuri buvo laikoma jau nepagydoma, ir Margarita pasijuto taip sveika, lyg kad būtų buvusi visai nesirgus. Jos kantrybė ir ištvermė maldoje bei pasitikėjimas Dievu padarė stebuklą jos kūne ir pradžiugino sielą.

Stebuklingas Margaritos pagijimas atnešė didelės paguodos visoms seserims. Visos džiaugėsi, ir visos jautė savyje didelį Dievui dėkingumą. Visoms

dabar atėjo didesnis pasitikėjimas Dievo pagelba ir paguoda kentėjimose bei persekiojimuose. Margarita drauge su visomis seserimis dabar nauja energija įsijungė į labdarybės darbus, kuriems jos buvo pasiaukojusios ir pasišventusios.

(Bus daugiau)

Kun. Gregoras Mendel

Garsus pereito šimtmečio mokslininkas, kun. Gr. Mendel, gyveno 1822-1884 m., Austrijos botanikas, davė pradžią moderniam genetikos mokslui. Būdamas per 16 metų augustijonų vienuolijos abas, vienuolijos lėšomis baigė universitetą ir tęsė savo studijas Vienoje. Ištyrė augaluose paveldėjimo pasikartojimus. Darė bandymus su 8.000 įvairių augalų. Jo duomenimis ir patirtimi naudojasi mūsų laikų mokslas. Visa to neturėtume, jei jis nebūtų tapęs vienuolis, nes, kilęs iš vargingos šeimos, vargu būtų kur gavęs pinigų mokslams eiti.

▼ Vašingtono vyskupijoje, augant katalikams, teko padidinti mokyklų patalpas, pastatyti naują aukšt. mokyklą, parengiamąją mokyklą. Tam reikalui vyskupija išleido 4,650.000 dol. Vienais metais moksleivių padaugėjo net dviem tūkstančiais.

Minint 70 metų gyvenimo sukaktį, 1961 m. XII. 16 d., Jaunimo Centre Chicagoje buvo gražus žinomojo lietuviškos knygos mecenato ir visuomenininko prel. Pr. Juro minėjimas. Čia matyti prel. Pr. Juras (vidury) su Lietuvos gen. konsulu dr. P. Daužvardžiu ir J. Daužvardiene.

Iškilmės Marianapolyje

Statomas naujas bendrabutis

Sekmadienį, gruodžio 10 d., Marianapolyje, Thompson, Conn., įvyko naujo studentų bendrabučio — miegamųjų pašventinimo ir žemės prakasimo iškilmės. Nors diena išaušo snieguista ir buvo pranašaujama blogas oras, bet suvažiavo daug žmonių.

Iškilmių pradžia

Trečią valandą, iš didžiojo administracijos namo išsirikavo ilga studentų, tėvų, rėmėjų, seselių ir kunigų procesija į naujo bendrabučio vietą. Ten Norwich vyskupas J. Hines pašventino žemę. Sekė žemės prakasimas. Pirmiausia pradėjo pats vyskupas, vėliau provincijolas kun. Jonas Jančius, MIC., namo vyresnysis kun. Juozas Dambrauskas, MIC., mokyklos rektorius kun. Jonas Petrauskas, MIC., Šv. Pranciškaus par. klebonas prel. Pranciškus Juras.

Dalyviai grįžo į didžiojo namo salę. Garbės vietose buvo vysk. Hines, provincij. J. Jančius, Norwich vyskupijos mokyklų užvaizda ir patarėjas prel. J. King, prel. Pr. Juras, vyresnysis kun. J. Dambrauskas, rekt. kun. J. Petrauskas, kun. St. Yla, kun. V. Paulauskas, kun. A. Contons, architektas A. Thomas, kontraktorius A. Schnip ir advokatas F. Danaher. Seselių tarpe buvo matyti Nek. Prasidėjimo švč. M. seselės, lydimos motinos M. Augustos ir šventos Dvasios seselės iš Putnam, Conn.

Vyskupo graži kalba

Marianapolio vyresnysis kun. J. Dambrauskas pasveikino visus dalyvius ir pristatė Norwich vyskupą Vincentą J. Hines. Vyskupas šiltai kalbėjo apie katalikiško auklėjimo svarbą. Priminė, kad, daugelio žinovų tvirtinimu, svarbiausias laikotarpis jaunuolio išmokslinime yra kaip tik priruošiamoj mokykloj. Baigdamas pažadėjo savo visokeriopą pagalbą.

Tėvų marijonų provincijolas kun.

A. † A. Kun. Vincas Misevičius, Šv. Petro lietuvių par. klebonas, Detroitė, Mich., mirė 1961 m. gruodžio 7 d., 73 metų.

Jonas Jančius savo žody pasidžiaugė, kad po ilgų svajonių ir svarbių nutarimų pradėtas reikalingųjų pastatų statymas. Dėkodamas visiems, kurie savo auka prisidėjo prie šios statybos pradžios, priminė, kad tai tik pradžia, kad tėvai marijonai drįsta šį darbą pradėti, pasitikėdami Dievo palaima ir gerųjų rėmėjų pagalba.

Adv. F. Danaher, naujos statybos fondo pirmininkas, priminė, kad jo trys sūnūs buvo auklėjami Marianapoly. Kaip katalikas tėvas, priminė svarbią tėvų pareigą suteikti vaikams katalikišką išauklėjimą. Jis nurodė, kad Marianapolis gali išsilaikyti tik tėvų marijonų pasiaukojimo dėka.

Vyresnysis pristatė architektą A. Thomas ir Alexander Schnip bei sūnus kontraktorius iš Norwich, Conn.

Naujas bendrabutis

Bendras Marianapolio reikalingų pastatų planas jau paruoštas ir užtvirtintas. Pagal planą, pirmas studentų bendrabutis yra statomas greta esamųjų teniso žaidimo aikščių. Šis studentų

Amerikos Lietuvių Bendruomenės 3-čiosios Tarybos Centro valdyba. Sėdi iš kairės į dešinę: Valdas Adamkavičius, vicepirmininkas ir Jaunimo Reikalų vedėjas, Jonas Jasaitis, Centro valdybos pirmininkas ir kun. Stasys Santaras, Kultūros Fondo valdybos pirmininkas. Stovi iš kairės į dešinę: Zigmas Dailidka, išdininkas, Algimantas Kėželis, Teisinių ir Socialinių Reikalų vedėjas, Jeronimas Ignatonis, Svetimo Tarybos pirmininkas ir Kostas Januška, sekretorius. (V. Noreikos nuotrauka)

bendrabetis sutalpins devyniasdešimtu studentu ir keturis kunigus — prefektus. Šiame pastate, apart miegamųjų kambarių, bus svečiams, liuoslaikio salės, sporto ir maudymosi įrengimai. Taip pat numatyta įrengti, aplinkybėms reikalaujant, studijų sales.

Pati bendrabučio išvaizda ir stilius derinamas su dabartiniais Marianapolio namais, ypač didžiuoju. Pastatas statomas iš geležies, šviesaus malio ir stiklinių plytų.

Žodis lietuviškai visuomenei

Marianapolio uždavinys yra ne tik prisidėti prie katalikiško jaunimo iš-

auklėjimo, bet ir, kiek aplinkybės leidžia, pasitarnauti mūsų lietuviškam jaunimui. Pirmaisiais mokyklos metais studentų skaičių sudarė išimtinai lietuvių tėvų sūnūs. Per visus gyvavimo metus Marianapolio vadovybė jautė ir dėjo pastangas pagelbėti mūsų lietuviškam jaunimui. Net ir dabar vadovybė kiekvienais metais teikia neribotą skaičių stipendijų jų prašantiems ir kvotimus išlaikiusiems lietuvių vaikams. Lietuviai turėtų tuo tik pasinaudoti.

AVM

▼ Lenkijoje mirė Plocko vyskupas Tadas P. Zakrzewski.